

VÝSTŘÍZEK Z ČASOPISU

Ostravský večerník

11. III. 1981

ze dne

Muzikál na loutkové scéně

Po dvou novinkách letošní sezóny — Lichého Letající princezna a Ostěrových Třiceti osmi papoušcích, se umělecký soubor Loutkové scény Státního divadla v Ostravě představí v neděli 15. března 1981 v 10 hodin dopoledne v další československé premiéře muzikálem Karla Čejky (libreto a texty písní) a dr. Ladislava Štancla (hudba) Tajemný hrad Budešebát.

10

Poněkud zvláštní název této veselé jevištní pohádky jistě dokonale objasní především ústřední dvojice příběhu — dvě malá strašidýlka Kuk a Brek, která nepotřebná a jakoby celým světem zapomenutá, nespokojeně žijí na staré zaprášené půdě. Není tedy divu, že lehce podlehnou svodům Netopýra — našeptávače a podniknou s ním dobrodružnou výpravu na tajemný hrad.

Jak to všechno dopadne? Jistě ke spokojenosti všech malých diváků, protože strašidýlka mají dobré přátele — a pak, vždyť jde přece o hru pohádkovou. Kromě veselých i „strašidelných“ situací tu ovšem zaznívá i motiv, odsuzující lež a podvodné jednání. V tom spočívá estetické jádro hry.

Zvláštností předlohy i inscenace je její forma. Jde totiž o muzikál pro loutkové divadlo. Proč právě muzikál? Hudba je dnes už vlastně organickou součástí většiny loutkových inscenací, ať už se vyskytuje v jakékoli formě — jako scénická hudba, spoluvytvářející emotivní působivost inscenace, hudba jako prvek dovtvářející účinnost stylizovaného pohybového jednání loutky atd. Rovněž písnička, stejně tak doprovodná jako spojovací, či dějová, si dávno vydebyla na loutkovém jevišti své domovské právo. To se dotýká stejně celého našeho loutkářského divadelnictví, jako osobité tvorby uměleckého souboru Loutkové scény SDO.

Snad právě z tohoto poznání vycházeli autoři a inscenátoři Tajemného hradu... Pokusili se využít všech dosavadních zkušeností a předkládají divákům loutkové představení, vytvořené podle metody i zásad muzikálového žánru. Zajisté, že při práci na předloze i její inscenaci nezapomínají na specifické znaky tvorby pro děti. Nezapomínají, že nelze překročit — ať už v obsahu nebo formě — hranice dětské vnímavosti.

Muzikál o Tajemném hradu Budešebát režijně nastudoval Jiří Volkmer, scénu a loutky navrhl Ivan Antoš j. h., choreografii vytvořil Ivan Hurych a hudebně nastudoval Jan Tomáček. [ts]

VÝSTŘÍZEK Z ČASOPISU

Jihočeská pravda
České Budějovice

ze dne

LÉTAJÍCÍ PRINCEZNA

Od tvorby pro děti jsou přes všechny moderní pohádky zcela a naprosto neodmyslitelné pohádky klasické, díla z pokladnice kultury každého národa. Jsme země, kde mají tato díla neobyčejnou tradici. Vždy se stávají bránou, kterou dítě už od nejútlejšího věku vstupuje do světa, kde je společníkem dobra a učí se chápat nutnost jeho boje proti zlu.

Snad někde mezi klasickými pohádkami a umělými sto-

jí útvar, který z klasického díla vychází a umocňuje jej dalšími a novými prvky. K takovým patřila i inscenace Malého divadla v Českých Budějovicích na text hry Saši Lichého „Létající princezna“. Zachovává známé postavy — drak, princezna, král, rytíři, dvorní dámy, chůva, ceřomláč a v tomto případě i neohrožený Mikeš a zbabělý, ale vchytralý Kokeš. Autor však přitom dává prostor k sehrání komedie a vytvoře-

ní zcela nového příběhu.“ Mikeš režisér inscenace Antonín Bašta, „a takto jsme rovněž hru připravili a nastudovali. Tedy s tím, že jsme využili příležitosti opět po čase uvést v podstatě až bujnou veselohru — ovšem zdaleka ne bez hlubšího vyznění. Mikeš a Kokeš symbolizují jedny ze základních lidských vlastností — na jedné straně kladné, na druhé záporné: statečnost, chabrost a poctivost zde stojí proti zradě, chamtivosti a

touze po pohodlném životě na úkor jiného. A právě v tom vidíme přínos hry jako naprosto současné... Byli bychom proto rádi, kdyby v dětech dále prohloubila jejich přirozenou náklonnost k dobru.

Text Saši Lichého byl oceněn v soutěži ministerstva kultury ČSR na původní loutkové hry, vyhlášené na počest Mezinárodního roku dítěte. Inscenace je vytvořena prostředky loutkového divadla a činohry, tedy jejich kombinací. Autorkou scény je výtvarnice Jaroslava Žátková, hudbu složil Tomáš Vránek j. h. (zš)